

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים דפים יז:-כב.

ד. משקים הבאים מחמת כלי אינם מטמאים, ומשקים הבאים מחמת שרץ מטמאים.

6. מחוסר כיפורים, האם מותר בתרומה ובקדשים?

א. מותר בשניהם.

ב. אסור בשניהם.

ג. מותר בתרומה ואסור בקדשים.

ד. מותר בתרומה ומחלוקת אם מותר בקדשים או לא.

7. 'משקים עלולים לקבל טומאה'. מה היא עלילתן?

א. שמצאנו בהם טומאה בזב (ברוקו ומי רגליו).

ב. שמטמאים את האוכלים דבר תורה.

ג. שמקבלים טומאה בפחות מרביעית.

ד. שמקבלים טומאה שלא בהכשר.

8. לר"מ ור"א הסוברים שאין משקה מטמא דבר אחר מן התורה, איך יתכן רביעי בקודש? (רש"י)

א. לדעתם באמת רביעי בקודש פוסל רק מדרבנן.

ב. לדעתם באמת אין רביעי פוסל בקודש כלל.

ג. כגון שנגע שרץ בכלי, כלי באוכל, אוכל בכלי ושוב כלי באוכל.

ד. כגון שנגע מת עצמו בכלי מתכות, וכלי המתכות בכלי אחר, והכלי האחר באוכל.

9. האם דין צירוף כלי לטמא קדשים הוא מדאורייתא או מדרבנן?

א. מדאורייתא.

ב. מדרבנן.

ג. מחלוקת אם מדאורייתא או מדרבנן.

ד. בסולת וקטורת – מדאורייתא, בלבונה וגחלים – מדרבנן.

10. חוק הנמצא בירושלים, האם טמא או טהור.

א. לעולם טהור.

ב. לעולם טמא.

ג. אם נמצא בשוק העליון – טמא. בשאר מקומות – לעולם טהור.

ד. אם נמצא בשוק העליון – טמא. בשאר מקומות: אם אתחזק זב – טמא. לא אתחזק זב – טהור.

1. מהו שיעור מקוה מן התורה ומדרבנן? (רש"י)

א. מן התורה – כל שהוא. מדרבנן – מ' סאה.

ב. מן התורה – כל שהוא. מדרבנן – בכלים רביעית, ובאדם מ' סאה.

ג. מן התורה – בכלים רביעית ובאדם מ' סאה. מדרבנן – באדם ובכלים מ' סאה.

ד. מן התורה – בכלים כל שהוא ובאדם מ' סאה. מדרבנן – באדם ובכלים מ' סאה.

2. כלי שיש לו אחורים ותוך (כגון כרים וכסתות) ונטמא משרץ מגבו, האם טמא מתוכו?

א. טהור.

ב. טמא.

ג. מחלוקת.

ד. תלוי אם חזר בו רבי יהודה או לא.

3. מי חטאת (שאינם סרוחים) האם מטמאים אדם וכלים אוכלים ומשקים?

א. מטמאים הכל.

ב. מחלוקת אם מטמאים או לא.

ג. מטמאים אוכלים ומשקים, אבל לא אדם וכלים.

ד. מטמאים אוכלים ומשקים, ומחלוקת אם מטמאים אדם וכלים.

4. 'בו ביום דרש ר"ע וכו'. מה דרש ר"ע מהפסוק 'וכל כלי חרש אשר יפול... יטמא'?

א. שמשקין מטמאין אוכלים דבר תורה.

ב. שכבר שלישי עושה רביעי בקדשים.

ג. שכבר שני עושה שלישי בתרומה.

ד. שכבר שני עושה שלישי בחולין.

5. למסקנת הגמ', האם משקין מטמאים כלים מן התורה?

א. אינם מטמאים.

ב. מחלוקת אם מטמאים או לא.

ג. משקים רגילים מטמאים, ומשקים סרוחים אינם מטמאים.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים במסגרת לימוד עמוד וחזרה

16. לדעת רבי יהושע האם מותר לשרוף תרומה תלויה עם תרומה טמאה.

א. מותר.

ב. אסור.

ג. מחלוקת.

ד. ברה"ר מותר לשרפם יחד, ברה"י אסור.

17. מה הסברא לחלק בין יין לשמן, לענין חבית שנשברה בגת העליונה, שבין מתיר ר"י לטמאותה בידים, ובשמן אוסר?

א. יין יש בו הפסד מרובה, אבל שמן אין בו הפסד מרובה.

ב. ביין הקילו, כיון שראוי לכוס של ברכה.

ג. יין ישן אינו מתערב ביין חדש, אבל השמן מתערב זה בזה.

ד. יין אין באין בו לידי תקלה, אבל שמן יכולים לבוא בו לידי תקלה.

18. מדוע אין הכרעה שלישית מכרעת? (רש"י)

א. כי רק בפסוקי המקרא קיי"ל שיבוא השלישי ויכריע ביניהם.

ב. כי השנים הראשונים לא גילו דעתם שמחלוקתם היא בסברא זו שהזכיר השלישי.

ג. כי השנים הראשונים חולקים על השלישי, והתורה אמרה 'אחרי רבים להטות'.

ד. כיון שאין השלישי אומר שמועתו מפי רבו אלא מפי עצמו.

19. באיזה אופן מודה רבי יהושע שאסור לטמא בידים את חבית היין שנשברה בגת העליונה?

א. במקום דשביחי נכרים שיכול למכור להם את היין המדומע וליכא הפסד מרובה.

ב. כשיש לו כלי שתוכו טהור וגבו טמא.

ג. כששיעור החולין הטמאין הוא פי שישים מהיין של תרומה.

ד. כששיעור החולין הטמאין הוא פי מאה מהיין של תרומה.

20. מה החידוש שמותר להאכיל לעופות בשעה חמישית, הרי כבר התירה המשנה בבהמה וחיה?

א. איידי דתנא בהמה וחיה תנא נמי עופות.

ב. מהו דתימא עוף דאי משיירא קמצנעא ליה, אסור.

ג. מהו דתימא עוף זמנין דמשיירא ולא מסיק אדעתיה.

ד. דבר שהיה בכלל ויצא... ללמד על הכלל כולו יצא, שחיה בכלל בהמה, ואין עוף בכלל בהמה.

11. כלים הנמצאים בירושלים, מה דינם לענין טומאה?

א. לעולם טהורין.

ב. לעולם טמאים.

ג. נמצאו בכל העיר או בדרך עליה מבית הטבילה או בגזייתא (מבואות קטנים) – טהורין. בדרך ירידה לבית הטבילה – טמאים.

ד. נמצאו בכל העיר או בדרך עליה מבית הטבילה – טהורין. בדרך ירידה לבית הטבילה, או בגזייתא (מבואות קטנים) – טמאים.

12. לדעת רב, מדוע לא נטמא האדם מהמחט של טמא מת שנמצאת בבשר הבהמה?

א. משום שספק אם נגע, ולענין טומאה נחשבת העזרה רה"ר, וספק טומאה ברה"ר טהור.

ב. משום שמן התורה אין כלי מטמא אדם.

ג. משום שמחט אינו בכלל כלי, ולא נאמר בו הכלל ש'חרב הרי הוא כחלל'.

ד. משום שזה טומאת בית הסתרים.

13. ספק טומאה הבאה בידי אדם (כלומר, כלי שעסק בו אדם, וספק אם נטמא), מה דינו?

א. טהור.

ב. טמא.

ג. ברה"י טמא, ברה"ר טהור.

ד. ברה"ר טהור, ברה"י מחלוקת.

14. דבר שהוכשר בחיבת הקודש, האם מטמא אחרים?

א. מטמא.

ב. אינו מטמא.

ג. מחלוקת אם מטמא או לא.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

15. האם כלי מקבל טומאה מאויר כלי חרס שנטמא בשרץ?

א. מקבל טומאה.

ב. אינו מקבל טומאה.

ג. מחלוקת.

ד. כלי מתכות מקבלים טומאה, שאר כלים אינם מקבלים טומאה.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

21. השורף חמץ בשעה שישית, האם מותר לו להסיק תנור וכיריים על גבי האש?

א. מותר.

ב. אסור.

ג. לרבי יהודה מותר, לחכמים אסור.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

22. חמץ שנחרך קודם זמן איסורו, האם מותר ליהנות ממנו לאחר שהגיע זמן איסורו?

א. מותר.

ב. אסור.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ', ולא נפשט.

23. מדוע צריך פסוק מיוחד ללמד שחולין שנשחטו בעזרה אסורים בהנאה?

א. דסלקא דעתך אמינא כיון דשחט במקום קדוש לישתרי בהנאה.

ב. כיון דסוף סוף שחיטתו שחיטה כשרה הייתה, אימא לישתרי.

ג. כיון שאיסור זה אין כתוב בו לאו מפורש לאוסרו באכילה.

ד. כי הייתי סבור שדינו כשחוטא חוץ.

24. לדעת רבי אבהו שכל מקום שכתוב 'לא יאכל' אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה במשמע, האם גיד הנשה אסור בהנאה?

א. מותר.

ב. אסור.

ג. למ"ד יש בגידין בנותן טעם – אסור. למ"ד אין בגידין בנותן טעם – מותר.

ד. למ"ד יש בגידין בנותן טעם – מותר. למ"ד אין בגידין בנותן טעם – אסור.

25. האם דם מותר בהנאה?

א. מותר.

ב. אסור.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים יז: -כב. ליתר שאת על דברי התוספות

4. "כגון שהיה פרה של זבחי שלמים והעבירה בנהר ועדיין משקה טופח עליה." לשיטת תוס', האיך היה המשקה טופח מכשיר הבשר לקבל טומאה?

א. המים נפל מהעור להבשר אחר השחיטה

ב. כיון שהמשקה על העור והעור הוא שומר לבשר מהני ההכשר מדין שומר

ג. המשקה הכשיר את הבשר בעוד שלא שחט השלמים דהכשר מועיל אף על בעל חי

ד. אע"ג שהבשר לא קיבל טומאה נפסל הבשר משום המשקה שעליו שקיבל טומאה דמשקים לא בעו הכשר.

5. בגמ' מבואר דלר"ש אליבא דר' יהושע יכול לשרוף תלויה עם הטמאה. והק' תוס' אם מותר לטמאותה בידים א"כ מותר לשורפה ולמה קורין אותה תלויה. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. אינו מותר לשורפה אלא אם כן הוא חמץ בפסח ואז מותר גם לטמאותה

ב. אינו מותר לטמאותה רק לשורפה עם הטמאה וזה טומאה ממילא ולא בידים

ג. אע"פ שמותר בין לשורפה בין לטמאותה אעפ"כ קורין אותה תלויה משום שאינו מחוייב לשורפה

ד. התוס' הניח קושיא זו בלא תירוץ.

6. "כל שעה שמותר לאכול מאכיל לבהמה חיה ועוף." התוס' הק' האיך יכול להאכיל לחיה הא הגמ' קאמר דמה שמשייר מצנעא ליה והמשנה תנן מה שמשייר יניחנו בצנעה כדי שלא תטול חולדה בפניו ויהא צריך בדיקה אחריו וכ"ש דאסור ליתן בפניהם. האיך תי' התוס' קושיא זו?

א. הכא הקילו משום שצריך להאכיל החיות שברשותו

ב. כאן מיירי שביטל החמץ ולא יעבר עליו בבל יראה

ג. החיה לא מצנעא כולי האי כמו החולדה

ד. התוס' הניח קושיא זו בלא תירוץ.

1. לשיטת תוס', האם פסול שאיבה דאורייתא או דרבנן?

א. דרבנן

ב. דאורייתא

ג. כולו שאוב הוא פסול דאורייתא ורוב כשר ומיעוט שאוב הוא פסול דרבנן

ד. התוס' הביא ב' שיטות - לחד בעל תוס' בכל ענין היו דאורייתא, ולחד בעל תוס' אם כולו שאוב הוא דאורייתא ואם רוב כשר הוא דרבנן.

2. רש"י הק' דלמ"ד טומאת משקין לטמא אחרים דרבנן, האיך משכחת לה רביעי בקדש. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. למ"ד טומאת משקים לטמא אחרים דרבנן לא משכחת רביעי בקדש מדאורייתא וכל דין רביעי הוא דרבנן

ב. משכחת רביעי בקדש ע"י אוכל מטמא אוכל ולמ"ד אין אוכל מטמא אוכל אפילו בקדשים לא משכחת רביעי בקדש אלא מדרבנן

ג. משכחת לה ע"י עצים ולבונה ולמ"ד חיבת הקדש אינו מועיל למימני בה ראשון ושני לא משכחת לה אלא מדרבנן

ד. משכחת לה ע"י עצים ולבונה ולמ"ד חיבת הקדש אינו מועיל למימנה בה ראשון ושני הוא יסבור דאוכל מטמא אוכל לקדש.

3. "אלא דאיתכשר בחיבת הקדש." והק' תוס' אם קדשים לא בעו הכשר משום חיבת הקדש, א"כ למאי נפק"מ דמשקי בי מטבחיא אין מכשירין - הא לא בעו הכשר. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. מאן דדרש דמשקי בי מטבחיא אינם מכשירים סבר דלא מהני חיבת הקדש לטמוי בלא הכשר

ב. נפק"מ אם מביא חולין לעזרה כגון ביכורים או כגון חולין הנאכלים קודם הקדשים כדי שהקדשים יהיו נאכלים על השובע

ג. חיבת הקדש אינו נעשה ראשון ושני אבל אם היה מכשירין היו נעשים ראשון ושני ד)

ד. התוס' הניח קושיא זו בלא תירוץ.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים יב: -יז. ליתר שאת על דברי התוספות

7. "רבי יהודה אומר כותח וכל מיני כותח אסור למכור לנכרי שלשים יום קודם פסח." לפי תוס' למה אסור למכור הכותח.
א. דסבר כבית שמאי דלא ימכור אדם חמצו לנכרי אלא אם כן יודע בו שיכלה קודם פסח
ב. חיישינן שמא הנכרי ימכור אותו לישראל ויעבר עליו בבל יראה
ג. דסבר דכשהגוי אוכל הכותח בפסח נמצא דהישראל נהנה מן החמץ בפסח דהישראל רוצה בקיומו
ד. הכותח שם בעליו עליו והכל יודעים שהוא של ישראל ויחשבו שמכר לנכרי בפסח.

8. "שולח אדם ירך לנכרי וגיד הנשה בתוכו" והגמ' מוקי לה כר' יהודה דסבר דגיד הנשה מותר בהנאה. והק' התוס' הא ר' יהודה סבר דגיד הנשה אסור לבני נח והאיך יכול לשלוח לנכרי הא יש איסור לפני עור לא תתן מכשול. האיך תי' התוס' קושיא זו?

א. אף ר' יהודה דסבר דגיד הנשה אסור לבני נח מודה דזהו רק לבני יעקב ולא קאמר דאסור לבני נח אלא שאסור אף קודם מתן תורה
ב. האי תנא סבר כר' יהודה בהא דגיד הנשה מותר בהנאה ופליג עליה בחדא דגיד הנשה אסור לבני נח
ג. הא דשולח אדם ירך לנכרי מיירי בחד עברא דנהרא, דליכא לפני עור
ד. התוס' השאיר קושיא זו בלא תירוץ.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים יז: -כב. שאלות חזרה על פסחים דף ז' – דף יב'

1. מה למדה הגמ' מהפסוק 'ויעבר מלכם לפניהם וה' בראשם'?
 - א. שמלך פורץ גדר לעשות לו דרך ואין מוחין בידו.
 - ב. שהקב"ה חולק מכבודו לבשר ודם.
 - ג. ש'עובר לעשייתן' הכוונה 'קודם לעשייתן'.
 - ד. ש'עובר לעשייתן' הכוונה 'אחר עשייתן'.
2. אין בודקין חמץ לאור אבוקה. איזה טעם לא הוזכר בגמ' לדין זה.
 - א. שאין יכול להכניס את האבוקה לחורים ולסדקים.
 - ב. שאבוקה אורו לאחריה.
 - ג. שהאבוקה מכבידה על ידו ויתעצל בבדיקה.
 - ד. שבאבוקה האדם מתיירא שלא יבעיר את הבית.
3. מנין לומדים שבמקום דשכיח היזיקא לא נאמר הכלל ששלוחי מצוה אינם ניזוקים?
 - א. משמואל הנביא שחשש משאול המלך.
 - ב. מדוד שחשש מגליית הפלשתי.
 - ג. ממשה רבנו שחשש מדתן ואבירם.
 - ד. ממעשה באדם אחד שעשה שילוח הקן בהוראת אביו, ומת.
4. כמה ישהה נכרי במדור ויהא המדור צריך בדיקה לנפלים?
 - א. 30 יום.
 - ב. 40 יום.
 - ג. 60 יום.
 - ד. ששה חדשים.
5. שדה שנאבד בה קבר, ולא נמצא, מה דין הנכנס לתוכה.
 - א. טהור.
 - ב. טמא.
 - ג. מחלוקת.
 - ד. ספק בגמ' ולא נפשט.
6. הניח עשר חתיכות חמץ ומצא תשע, מה הדין?
 - א. צריך לחזר אחר החתיכה האבודה.
 - ב. צריך לחזר אחר כל עשר החתיכות.
 - ג. מחלוקת אם צריך לחזר אחר החתיכה האבודה או אחר כל החתיכות.
 - ד. מחלוקת אם צריך לחזר אחר החתיכה האבודה, או שאין צריך לבדוק כלל.
7. מדוע דין בדיקת חמץ הוא רק מדרבנן?
 - א. כי לא נתנה תורה למלאכי השרת שיבדוק כל זזית וזזית.
 - ב. כי מן התורה סומכים על החזקה שאין כאן חמץ.
 - ג. כי מן התורה סומכים על רוב בתים בדוקים הם.
 - ד. כי מן התורה מספיק לבטל את החמץ.
8. עכבר לבן נכנס וכבר בפיו, ועכבר שחור יוצא וכבר בפיו, מה הדין?
 - א. צריך לבדוק את כל הבית.
 - ב. אינו צריך לבדוק את הבית.
 - ג. מחלוקת אם צריך לבדוק את הבית.
 - ד. ספק בגמ' ולא נפשט.
9. אחד אומר בשנים בחדש ואחד אומר בשלשה, מה הדין ומדוע?
 - א. עדותן קיימת, כי יתכן שהמעשה קרה בעלות השחר שבין ב' לג' בחודש.
 - ב. עדותן קיימת, כי אחד מהם טעה בעיבור החודש.
 - ג. עדותן בטילה, כי אין אדם טועה בימים.
 - ד. עדותן בטילה, דרחמנא אמר 'הצילו העדה'.
10. 'חקירות, אמר אחד מהן איני יודע עדותן בטילה'. מדוע?
 - א. דרחמנא אמר 'הצילו העדה'.
 - ב. כי מוכח שלא ראה את המעשה שמעיד עליו.
 - ג. כי זה עדות שאי אתה יכול להזימה.
 - ד. כי כיון שהגיד אינו חוזר ומגיד.